

ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ? - ਨੰਬਰ ਚਾਰ

ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਘਬਰਾਏ ਨਾ

Jeff Pippenger

2023-09-09

1798 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਸਮੇਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਨਦੀ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ। ਉਲਾਈ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 12-17 ਅਗਸਤ, 1844 ਦੇ ਐਕਸੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸੱਚ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ।

1989 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਵਹਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਏ ਗਏ, ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨੀ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, 2023 ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਣਮੋਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇੱਕ ਲੁਕਾਈ ਹੋਈ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਵਾਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾਉਣ ਨਾ ਦੇਣ।

ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਘਬਰਾਏ ਨਾ; ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ। ਯੂਹੰਨਾ 14:1.

ਕੁਝ ਹੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ, ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਿਆ। ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆਰੋਹਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਕੋਲ ਮੁੜ ਆਇਆ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਆਪ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ।” ਪਰ ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਏ ਅਤੇ ਡਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹੋ? ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ?” ਲੂਕਾ 24:36-38.

ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤਦੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਠਹਿਰੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਕ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੂਲੇ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ

ਉਹ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੀ ਪੂਰਵ-ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਨੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਭਿਭੂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਟ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚਰਿਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸੀ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਫਲ ਲਿਆਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇ; ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮੰਗੋਗੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇ। ਯੂਹੰਨਾ 15:16.

ਤਦਾਪਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ।

“ਚਰਿਤਰ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,’ ਤਦ ਸੁੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਉਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਆ ਘੇਰੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਨਾ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਚਰਿਤਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਮਰਜੈਂਸੀਆਂ ਚਰਿਤਰ ਦੀ ਅਸਲ ਧਾਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਮੋਚੀ-ਸਮਝੀ ਆਫ਼ਤ, ਸ਼ੋਕ, ਜਾਂ ਸੰਕਟ, ਕੋਈ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਆਕੁਲਤਾ, ਕੋਈ ਐਸੀ ਗੱਲ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਮਨੇ-ਸਾਮਨੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਚਰਿਤਰ ਦੀ ਅਸਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕੀ ਦੀਵੇ ਸਮੇਤ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਹੈ।”

“ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਪਰਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਦੀਵੇ ਬੁੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਗਾਏ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਣ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਕਸਮੀਕ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਪੰਜ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣਾ ਚਰਿਤਰ ਪੰਜ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੀਆਂ। ਚਰਿਤਰ ਸਾਨੂੰ ਵਿਅਕਤਿਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪ ਹੀ ਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” Review and Herald, October 17, 1895.

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਧਿਆਇ ਪੰਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਨਾ ਰੋ: ਵੇਖ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਦਾਉਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਇਸ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਤੋੜੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:5।

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ “ਦਾਉਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ” ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ “ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਹੈ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ “ਦਾਉਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਦੇ ‘ਇੱਕ’ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਇਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ

ਆਪਣੀ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ, ਜੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਅਨੰਤ ਮਹੱਤਵ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ,' 'ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ।'" Manuscript Releases, volume 18, 14, 15.

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੰਮ ਅਨੰਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਦੁਸ਼ਟਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ "ਕੋਈ ਵੀ" ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਲੈ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਾਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; "ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਗਏ।" ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ "ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ" ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ (ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ), ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿਓ (ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਗਏ), ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ (ਪਰਖੇ ਗਏ)। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ 'ਸੱਚਾਈ' ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਖਰ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚਾਈ" ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਹੀ "ਰਾਹ" ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਹ, ਆਸਾਫ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 77:13 ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅੰਗਣ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਵਹਾਏ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਖੂਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਕਰਨ "ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਚਿੱਟੇ ਚੇਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ? ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਨ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਮਹਾਨ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਰੇ ਧੋ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੈਥੀ 7:13, 14।

ਤਦ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਪੀ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਪਰਖਿਆ" ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ "ਰਾਹ", "ਸੱਚ" ਅਤੇ "ਜੀਵਨ" ਹੈ। ਰਾਹ ਆਰੰਭ ਹੈ, ਸੱਚ ਮੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਅੰਤ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਪੈੜ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਹੈ।

ਪਰ ਧਰਮੀ ਦਾ ਰਾਹ ਚਮਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਮਕਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਤਿਵਚਨ 4:18।

ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ: ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 17:17.

ਜੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਪੈੜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਪੈੜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪੈੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਹੀ ਰਾਹ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ।

"ਅੰਦਰਲੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਾਹਰਲੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅੰਦਰੋਂ ਧਾਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਠੋਰ-ਦਿਲ ਅਤੇ ਨਿਸਹਾਨਭੂਤੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਤੋਂ

ਤਾਕਤ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਵੈ-ਸੰਯਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਵਰਗ ਲਈ ਸਾਡਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਪੱਤਰ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਸਵਰਗ ਲਈ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।" Review and Herald, June 4, 1895.

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਕ ਮੁੜ ਮੁੜ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, (ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੇਲੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ), ਕਿ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਕਟ ਇੱਕ ਗਹਿਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ "ਸਾਂਤਵਾਦਾਤਾ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਗੁੰਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਾਰ "ਸਾਂਤਵਾਦਾਤਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਯੂਹੰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਵਕੀਲ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਉਪਦੇਸ਼ਕ 4:1 ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਗੀਤ 1:9 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ "ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ "ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਯਿਸੂ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀਆਂ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਉਲਲੇਖਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ 14:2-4, 18, 19, 28, 16:5-7, 10, 28, 17:11-13 ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਲੱਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਹਰਾਵੇ ਰਾਹੀਂ ਦੇਰ ਲੱਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ।"

ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ; ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ? ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ? ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ? ਨਿਸਚੇ ਹੀ, ਨਿਸਚੇ ਹੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਰੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਅਨੰਦ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੋਕੀਨ ਹੋਵੋਗੇ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ੋਕ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸਵ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਸ਼ੋਕ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਵੇਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ

ਹਿਰਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਲਏਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 16:16-22.

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕੀਹ ਆਯਤਾਂ, ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਕ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਸਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੂਕਾ ਵਿੱਚ ਇੰਮਾਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲੀਬ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਥਾ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਉਤਪੱਤੀ ਅਧਿਆਇ 1 ਆਯਤ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਧਿਆਇ 2 ਆਯਤ 3 ਤੱਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ 1 ਆਯਤਾਂ 1 ਤੋਂ 11 ਉੱਤੇ, ਰੱਖ ਸਕੀਏ।

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਥੋਮਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾੜਸ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ "ਹੋਰ" "ਢਾੜਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਭੇਜੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਢਾੜਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਵੀ ਢਾੜਸ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ, ਫਿਲਿੱਪਸ? ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ; ਫਿਰ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਦੇ? ਯੂਹੰਨਾ 14:7-9.

ਥੋਮਸ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਵਤ: ਉਹਨਾਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਅਕ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੱਸੇ; ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ। ਹੋਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗਾ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਯੂਹੰਨਾ 14:16-19.

ਜੇ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ "ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ "ਹੋਰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ "ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ" ਸ਼ਬਦ ਜਿੰਨੀ ਪੰਜ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਪ੍ਰੈਰੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਵੇਂ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਵਕੀਲ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੇ ਮੇਰੇ ਨਿੱਘੇ ਬਾਲਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਧਰਮੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ। 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:1.

ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਰਮੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪੀ ਦੀ ਓਰੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਮਸੀਹ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮਰਿਆ; ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:34.

ਯਿਸੂ ਪਾਪੀ ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਦਰਸਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਕਿਸ ਗੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ; ਪਰ ਆਤਮਾ ਆਪ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਹਾਂ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਜੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:26, 27.

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਹਨ। ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੋ ਦੇ ਤਿੰਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਦੇਵਤਵ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਸੰਬੰਧੀ ਜੋਤਿ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਪਿਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਿਤਾ ਦੇਹਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰਤਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੂਰਨਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਰਣਹਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਪਰਮੇਸੁਰਤਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੂਪ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਉਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਛਾਪ’ ਹੋਣਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ‘ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਜਣਿਆ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਏ।’ ਇੱਥੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਿਅਕਤਿਤਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।”

“ਉਹ ਸਾਂਤਵਨਾਦਾਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰਤਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਰਿਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਿਵਿਆ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੋ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੀਵੰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ—ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ—ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜੋ ਜੀਵੰਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾਜਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰ ਕਰਨਗੀਆਂ।”

“ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ?—ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਿਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਖਾਂ ਅਤੇ ਕਸੌਟੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਧਾਰਕ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ। ਫਿਰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?—ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਪਾਪ-ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਪਾਪ-ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਧਾਰਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਜਨਮਿਆ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਪੀ, ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਛੁਡਾਉਣਹਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਉਧਾਰ, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚੀ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਲੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।”

“ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤਕ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪਰਖਣ ਲਈ ਤੀਖੀ ਬੁੱਧੀ ਬਖ਼ਸ਼ੇਗੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਰਾਹੀਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।”

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਜਣਿਆ ਪੁੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ ਉਹ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਏ। ਮਸੀਹ ਪਾਪੀ ਦਾ ਉੱਧਾਰਕ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਾਡੀ ਇਕੱਲੀ ਆਸ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।”

“ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਦਾ ਸੰਤਾਪ-ਹਰਨਹਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਭਟਕਦਾ ਨਹੀਂ।” Bible Training School, March 1, 1906.

ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੇ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨਮੋਹਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੰਮਾਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਵਾਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਥਾਪੜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪਦ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਪਹਿਲੇ ਸੱਚ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਉਸ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਸੱਚ” ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਠੀਕ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ। ਉਤਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਥਾ “ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਰਚਿਆ ਅਤੇ ਬਣਾਇਆ” ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ, ਜਦੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ “ਸੱਚ” ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਥਾ “ਆਰੰਭ” ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਦੋ ਵਾਰ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਜੋ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਲੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਤਿੰਨ ਇਬਰਾਨੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂਆਂ (ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ) ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਰੇਖਾ (ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ) ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ

ਹੈ, ਜੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੀਜੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਰੇਖਾ (ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ) ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ ਚੌਥੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਰੇਖਾ (ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ) ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਗੱਜਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚਾਰ-ਤਿੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦਰਸਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਗੂਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਇੱਕ 'ਚਾਰ-ਤਿੰਨ ਸੰਯੋਗ' ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗੋ ਆਖਰੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਵਧੀਆਂ ਹਨ। 'ਚਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ' ਦਾ ਦਿਵਿਆ ਸੰਯੋਗ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ (ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ) ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੇ 'ਚਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ' ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤਦਾਪਿ, ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਉਸ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ (ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ) ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ (ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ) ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੁਹਰਾਂ, ਤੂਰਿਆਂ ਅਤੇ ਗਰਜਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਦਾ ਸੰਯੋਗ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਉਸ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸਪਸ਼ਟ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇੱਕ 'ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ' ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ 'ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ' ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ 'ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ' ਹੈ। "ਨਿਰਾਸ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਹੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਤੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮਿਆਦਾਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਚਲਹੋਰਾ।

ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਸੱਚ" ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੋਹਰ-ਮੁਕਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਕਰਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਖਾਧਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇ ਗੋਥਮੇਮਨੇ ਵੱਲ ਤੁਰਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਣਨ ਖਾਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਸਲੀਬ ਦਾ ਸੰਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਉਸ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਧਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ।

ਚੇਲੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜਿਸ ਸਮਝ ਨੇ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਹੁਣ ਹੀ ਆਖਰੀ ਭੋਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ "ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਸਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਤੱਕ ਲੈ ਆਈ, ਜੋ ਛੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਚੱਲੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ "ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਪਾਪ, ਧਰਮੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਹੀ ਉਸ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਹਿਤ ਹੈ।

ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਹੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ; ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਭਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ: ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ; ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਭੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਓਰੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਉਹ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਹੀ ਬੋਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੇਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 16:7-14.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਠਹਿਰਾਅ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਭੇਜਿਆ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਸਾਂਤਵਾਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਜੋ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਜੋ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਾਰਨ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰੀਤ ਯੂਹੰਨਾ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ—ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਕ ਭੇਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪੁਸਤਕ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਈ ਨਿਯਤ ਪੁੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਪੀੜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਪੀੜਨ ਕਰਨਗੇ; ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਮੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਲਈ ਕੋਈ ਓਟ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵੀ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਉਹ ਕੰਮ ਨਾ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਜੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਿ੍ਣਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਜਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਿ੍ਣਾ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਹਾਇਕ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 15:20-26.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕੋਲ, ਉਸ ਬਾਗੀ ਕੰਮ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨੇ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਿੱਠ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਕਠੋਰ-ਦਿਲ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖੀਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ, ਚਾਹੇ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਚਾਹੇ ਨਾ ਸੁਣਨ, (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਗੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ,) ਤਦ ਵੀ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਬੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 2:3-5।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਕੰਮ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁੜਾਹਿਆਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਗੱਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਸ ਦੀ ਅੱਗ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਨ।

“ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ। ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ। ਉਹੀ ਉਹ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਗੰਦਮ ਨੂੰ ਕੁੜ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਗੰਦਮ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਭੰਡਾਰ ਲਈ ਮੁਹਰਬੰਦ, ਅਥਵਾ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।’” Early Writings, 118.

ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਂ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਂ ਲਈ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੰਕਟਮਈ ਘੜੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਏ—ਜੋ 1840 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸਨ ਅਤੇ 2001 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸਨ—“ਤੀਰੰਧਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ।” ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤੀਰੰਧਾਜ਼ ਇਸਲਾਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ 1840 ਅਤੇ 2001 ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਵਾਂਗ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹ “ਢੱਕਣ” ਹਟਾਉਣਾ ਸੀ ਜੋ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ” ਨੂੰ ਢੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘਿ੍ਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟੀ ਦਾ ਭਾਰ। ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਤਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਹੈ? ਹੇ ਤੂੰ ਜੋ ਹਲਚਲ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੋਲਾਹਲਮਈ ਸ਼ਹਿਰ, ਇੱਕ ਆਨੰਦਮਈ ਸ਼ਹਿਰ: ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ

ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਨਾ ਹੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹਨ। ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕ ਇਕੱਠੇ ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਧਨੁਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ: ਤੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਨੇ ਲੱਭੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੂਰ ਤੱਕ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ। ਯਸਾਯਾਹ 22:1-3.

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਲੜਕੇ [ਇਸ਼ਮਾਏਲ] ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਧਨੁਧਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 21:20.

ਜਿੱਥੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇਹੜਾ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ। ਨੀਤਿਵਚਨ 29:18.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਉਤਰਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1843 ਦੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਹਥੱਕੂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਥਾਂ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤੱਕਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਉਕੇਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਇਹ ਬੋਲੇਗਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੇਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਵੇਗਾ। ਵੇਖ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਨ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਫੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੀਧਾ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਧਰਮੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹਥੱਕੂਕ 2:1-4.

ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਠਾਸ ਅਤੇ ਕੌੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈ ਅਤੇ ਖਾ ਜਾ; ਇਹ ਤੇਰੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਕੌੜਾ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਧਾ, ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਕੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:9, 10.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਦੂਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ।

ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੁਣ; ਉਸ ਬਾਗ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵਾਂਗ ਤੂੰ ਬਾਗ਼ੀ ਨਾ ਹੋਈਂ; ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਖਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਦੋਂ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਓਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪਰਚਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਲਾਪ, ਮਾਤਮ, ਅਤੇ ਹਾਏ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖਾ; ਇਸ ਪਰਚੇ ਨੂੰ ਖਾ, ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਬੋਲ। ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪਰਚਾ ਖਵਾਇਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਖਵਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਚੇ ਨਾਲ ਭਰ ਲੈ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਹ ਖਾਧਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾਸ ਲਈ ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 2:8-3:3।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਬਣ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੈਠਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਘਾਵ ਅਸਾਧ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਵਰਗਾ ਜੋ ਠੱਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰੇਂਗਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਂਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਣ, ਪਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਨਾ ਮੁੜੀਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਕਾਂਸੇ ਦੀ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾ ਪਾਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾਵਾਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ।
ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:16-21.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ “ਕ੍ਰੋਧ” ਨਾਲ “ਭਰ” ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ “ਦਰਦ” “ਸਦੀਵੀ” ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ “ਘਾਉ ਅਸਾਧ” ਸੀ—ਐਸਾ ਘਾਉ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਹ “ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ” ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਆਨੰਦ” ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ “ਦਿਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ” ਸੀ।

ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਾਮਰਸ਼ ਹੈ। “ਜੇ ਤੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇਂ” ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ “ਜੇ ਤੂੰ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਿਸ਼ਟ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇਂ,” ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ।

ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰੋ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਓ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗਾ। ਹੋ ਪਾਪਿਓ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਸੁੱਧ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਹੋ ਦੁਚਿੱਤੇਓ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ। ਦੁੱਖੀ ਹੋਵੋ, ਸੋਗ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਰੋਵੋ; ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਸੀ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਨੰਦ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਕੂਬ 4:7-10.

ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ “ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ” ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ “ਮੂੰਹ” ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ (ਸਾਨੂੰ) ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ “ਦੁਸ਼ਟਾਂ” ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ “ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਰਗਾ ਕੰਧ” ਬਣਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਭਿਆਨਕ” ਲੋਕ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਲਿਆਉਣਗੇ। “ਦੁਸ਼ਟ” ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਮੌਤੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਹਨ। “ਭਿਆਨਕ” ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਉਭਰੇਗਾ।

ਤਿੰਨਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਹੀ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ “ਬੋਲਾਂਗੇ” ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ “ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ” ਬੋਲਦਾ ਹੈ।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਜਿਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਤਿੰਨ ਰਸਤਾ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਲਾ ਅੰਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ

ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪਾਣੀਆਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਅੱਗੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਅੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ “ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ” ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਅਰਥ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਗਵਾਹ—ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ—ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਅੱਧ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਰਹੀਆਂ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਾਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋ ਦੀਵਟੇ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਏ; ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰਣ, ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਹ ਚਾਹਣ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਪੂਰੂ ਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ, ਕੁਲਾਂ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਭੇਜਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੀੜਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ

11:3-10.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਠਭੂਮੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਚਾਰ-ਅਧਿਆਈ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ “Comforter” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਵਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਪ੍ਰਚੁਰ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਰਣਨ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਓ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਰਚਨਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੀਏ,” ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯਾਕੂਬ ਇਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ “ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੋ, ਹੇ ਪਾਪਿਓ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ, ਹੇ ਦੁਚਿੱਤਿਓ। ਦੁੱਖੀ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਸੋਗ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਰੋਵੋ: ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਸਾ ਸੋਗ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਪੂਰੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ” ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ।

ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਕੋਨਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 11:12.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।